

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Festgebete der Israeliten

Für die ersten Tage des Wochenfestes

Stern, Salomo Gottlieb

Wien, 620 = 1859

תועבשה גח לש מימי ינשל סירומזמ

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12293](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12293)

מזמורים

לשני ימים של חג השבועות

Am Montag:

היום יום שני בשבת שבו היו הלויים אומרים בבית המקדש.
מח שיר מזמור לבני־קרח. גדול יי ומהלל מאד.
בעיר אלהינו הר־קדש. יפה נוף משוש כל הארץ הר
ציון ירפתי צפון. קרית מלך רב: אלהים בארמנותיה
גודע למשגב. ביהנה המלכים נועדו עברו יחדו: המה
ראו בן תמהו נכהלו נחפזו. רעה אחזתם שם חיל
כיולדה. ברוח קדים תשבר אניות תרשיש. ב־אשרו
שמענו בן ראינו בעיר־י צבאות בעיר אלהינו אלהים
יכוננה עד־עולם סלה. דמינו אלהים חסדך. בקרב
היכלך. בשמך אלהים תהלתך על־קצוי־ארץ. צדק
מלאה ימינה. ישמהו הר־ציון תגלנה בנות יהודה. למען
משפטיה. סבו ציון והקיפוה. ספרו מגדליה. שיתו
לבכם | לחילה פסנו ארמנותיה. למען תספרו לדור
אחרון. ביה | אלהים אלהינו עולם ועד. הוא ינהגנו על מות:

Am Dienstag:

היום יום שלישי בשבת שבו היו הלויים אומרים בבית
המקדש:

מב מזמור לאסף אלהים נצב בעדרת־אל בקרב
אלהים ישפט עד־מתי תשפטו עול. ופני רשעים
תשאור־סלה: שפטו־דל ויתום. עני ורש הצדיקו. פלטו־
דל ואביון. מיד רשעים הצילו. לא ידעו ולא יבינו
בחשכה יתהלכו. ימוטו כל־מוסדי ארץ. אני אמרתי

אלהים אתם. ובני עליון כלכם: אכן באדם תמותון.
 ובאחד השמים תפלו. קומה אלהים שפטה הארץ.
 כי אתה תנהל בכל הגוים:

Am Mittwoch:

היום יום רביעי בשבת שבו היו הלויים אומרים בבית
 המקדש:

צד אל נקמות יי אל נקמות הופיע. הנשאת שפט
 הארץ השב גמול על גאים. עד מתי רשעים יי. עד
 מתי רשעים יעלוזו. יביעו ידברו עתק יתאמרו כל פעלי
 און. עמך יי ידבאו ונחלתך יענו. אלמנה וגר יהרג.
 ויתומים ירצחו. ויאמרו לא יראה יה ולא יבין אלהי
 יעקב. בינו בפערים בעם וכסילים מתי תשכילו. והנמע
 אזו הלא ישמע אם יצר עין הלא יביט. היסר גוים
 הלא יוכיח המלמד אדם דעת. יי ידע מחשבות אדם
 כי המה הבל. אשרי הגבר אשר תיסרנו יה ומתורתך
 תלמדנו. להשקיט לו מימי רע עד יכרה לרשע שחת.
 כי לא ימוש יי עמו ונחלתו לא יעזב. כי עד צדה ישוב
 משפט ואחריו כל ישרי לב. מי יקום לי עם מרעים.
 מי יתיצב לי עם פעלי און. לולי יי עזרתה לי כמעט
 שכנה דומה גפשי. אם אמרת מטה רגלי הסדה יי
 יסעדני. בלב שרעפי בקרבי תנחומיך ישעשעו גפשי
 היחברך בפסא הוות יצר עמל עלי חק. יגודו על גפש
 צדיק ודם גקי ירשיעו. ויהי יי לי למשגב ואלהי לצו.
 מחסי. וישב עליהם את אונם וברעתם יצמיתם יצמיתם
 יי אלהינו:

Am Donnerstag:

סא למנצח על-תגתירת לאסף. הרנינו לאלהים
 עזנו. הריעו לאלהי יעקב. שאו זמרה ותנו תף. כנור

נעים עם נבל. תקעו בחדש שופר. בכסה ליום חגנו.
 כי חק לישראל הוא. משפט לאלהי יעקב. עדותו
 ביהוסף שמו בצאתו על ארץ מצרים. שפת לא ידעתי
 אשמע. הסירותי מסכל שכמו. בפיו מדוד העבדנך.
 בצרה קראת ואחלצך. אענה בסתר רעם. אבחה על
 מי מריבה סגה. שמע עמי ואעדה בק. ישראל אם
 תשמע לי. לא יהיה בק אל זר. ולא תשתחוה לאל
 נכר. אנכי יי אלהיך הפעלך מארץ מצרים. הרחב
 פיה ואמלאהו. ולא שמע עמי לקולי. וישראל לא אבה
 לי. ואשליחהו בשרירות לבם. ילכו במועצותיהם. לו
 עמי שמע לי: ישראל בדרכי יהלכו. כמעט אויביהם
 אכניע ועל צריהם אשיב ידי. משנאי יי יכחשו לו. ויהי
 עתם לעולם. ויאכילהו מחלב חטרה. ומצור דבש
 אשביעך:

Am Freitag:

היום יום ששי בשבת שבו היו הלויים אומרים בבית המקדש:

Seite 69.

Am Sabbat:

היום יום שבת קדש שבו היו הלויים אומרים בבית המקדש:

Seite 68.